

Big day 1994

Steve Geelhoed & Ferdy Hieselaar

Na een reeks telefoontjes konden er twee teams samengesteld worden om op 7 mei een Big Day te houden. De samenstelling van de teams (Hans & Pim Groot, Ferdy Hieselaar en Pim de Nobel versus Steve Geelhoed, Guido van Leeuwen, Roy Slaterus en Pieter Thomas) stond garant voor een confrontatie tussen twee stijlen. In het vervolg wordt kond gedaan van deze confrontatie.

4⁰⁰ uur Na een kort nachtje gaat de wekker. Het is wel erg vroeg, maar Pim G., voor wie dit de eerste Big Day is, is al gewaarschuwd dat dit niet een dagje lekker vogelen is maar een dag van afzien en ontberingen. We beginnen om 5.15 uur bij de ingang Bleek & Berg om in het donker de Bosuil, Houtsnip en Boomleeuwerik te horen. Deze lukken ook gemakkelijk. We hebben de eerste uren gezelschap van Jan Mulder, die zelf een landelijke Big Day aan het voorbereiden is. In het eerste licht hebben we op de Oosterdel al Dodaars, Waterral en een paartje Geoorde Fuut (waarvan we wisten dat die er zaten: goede voorbereiding!). Zo gaat het in het begin al goed met de cruciale soorten. In het Spinnekoppenvlak horen we ook nog een Wielewaal, dus het enthousiasme over het voorspoedig verloop kent geen grenzen. We komen onze tegenstanders voor de eerste keer tegen; voor de zekerheid vertellen we ze toch maar niet van de niet te missen Geoorde Futen.

Iedereen -nou ja, bijna iedereen- is nog in diepe rust verzonken. Half zes ingang Koevlak was de afspraak immers. En jawel, op de afgesproken tijd is een ieder present. In de nevel een naargeestig roepende Bosuil betekent de eerste tick. Houtsnippen zwijgen echter al en ook Boomleeuweriken houden hun bek. Ter compensatie roepende Goudvinken en een fraaie Beflijster. Op weg naar de kust groeit de soortenlijst traag, maar gestaag luidt het toepasselijke cliché. Ten noorden van het Vogelmeer Tapuit, Paapje, Roodborsttapuit en de eerste ontmoeting met onze tegenstrevers. Veel geschreeuw en weinig informatie. Door naar de kust derhalve.

3⁰⁰ uur Een korte verwoede zoektocht naar de door het andere team waargenomen Beflijster heeft geen resultaat. Dan maar zeetrekken vanaf de zeereep. Niet erg veel trek; de Noordse Stern blijkt voor één van de teamleden net als met de Big Day van 1992 de nodige problemen op te leveren. Toch nog één Dwerg-

meeuw en alle sterns gezien. De fietstocht over het strand naar de Zuidpier levert maar liefst een mooi *ô Strandplevier*. Het is vrij logisch dat we geen Paarse Strandlopers zien, maar waar blijven nou die Bontjes, Kanoeten en Grote Zeeëenden? Gelukkig wel Jan van Gent en een duiker. Toch bekruipt ons het nare gevoel dat het door de slechte resultaten aan de kust wel eens helemaal fout zou kunnen gaan. We liggen achter op het strakke tijdschema dus geen tijd voor pauze, doorharken!

Halverwege een uurtje zeetrekten op de Reddingsbrigade. Over een grauw reepje zee vliegen slierten Zwartjes, maar uitsluitend in homogene groepen. Bijmenging van Toppers, Eiders of Grote Zeeëenden moeten we ontberen. Alle sterns passerer wel, al wordt de Dwergstern slechts door één persoon opgemerkt. Steltlopers vliegen nauwelijks, zodat de Zuidpier toch in de route opgenomen moet worden. Vlak voor vertrek fladderen twee Oeverzwaluwen naar zuid. Aangezien Boomleeuwerik en roofvogels nog op de lijst ontbreken, is de idee via het Visserspad naar de ingang van Duin & Kruidberg te fietsen. Een goed idee, want een langsflitsende Boomvalk, cirkelende Buizerden en een vlinderende Havik zijn ons deel. Ook de Boomleeuwerik langs de spoorbaan zingt. Alles gaat voorspoedig. Eigenlijk is alleen de Houtsnip gemist.

12⁰⁰ uur In de haven gelukkig vrij snel de altijd lastige Zwarte Roodstaart. Bij de tweede Zwarte Roodstaart het andere team. Opletten dat we hem niet weggeven, dus niet naar kijken en over koetjes en kalfjes praten. Vervolgens naar Duinhof. Hier ontstaat de eerste irritatie doordat Ferdy in zijn enthousiasme zijn fiets te hard laat vallen, waardoor de net gevonden Goudvink wegvliegt. Het gaat steeds slechter want in Duin & Kruidberg wil de op Big Days altijd aanwezige Fluiter maar niet lukken en ook de Zwarte Specht is grote afwezige; gelukkig Goudvink nu wel. Sperwer hoeven we volgens Pim N. niet te zoeken want die zien we nog wel. Bij Parnassia eindelijk even een echte pauze.

Bij het Spartelmeer komt de zoveelste reiger over. Mooi hè, zo'n Purperreiger, grapt Pim N. Maar, het is een Purperreiger! wordt vrijwel meteen in koor uitgeroepen. Koningshof wordt nog bezocht voor de nog ontbrekende Zwarte Specht, Sperwer, Goudhaantje, Sijs en Kruisbek. Bah, alleen een Goudhaantje. Elswout is de laatste kans voor Pim N. zijn leven te redden; als we hier geen Sperwer zien volgt de strop. Het levensbehoud wordt gevierd met een ijsje. Snel verder naar de polder.

Duin & Kruidberg valt zwaar tegen. De laatste kans op Fluiter, Zwarte & Groene Specht verspeeld. Zou het andere team de eerste twee soorten hier wel gescoord hebben? Als troost roepen er wat Boomklevers. In IJmuiden een meevaller, een man Zwarte

Na een aantal reigers was het adrenalineniveau voor het team met de Pimmetjes tot ongekende hoogte gestegen. Gelukkig verscheen toen toch de begeerde Purperreiger. Foto: Hans Vader.

Roodstaart onder een vrachtwagen. Daarentegen de tweede confrontatie met het andere team. Zenuwachtig heen en weer geschuifel, want ze zouden de Zwarte Roodstaart wel eens kunnen zien. Enfin, ondanks de raad van onze opponenten toch naar de Zuidpier. Daar verrast Guido ons met pistoletten, brie en kerstomaatjes. Picknicken dus, en met een schuin oog over zee kijken. Al met al de meeste kust- & zeevogels bij elkaar gesprokkeld, maar weer geen Toppers, Grote Zeeëenden en Dwergsterns. Een Tuinfluiter tussen de blokken leidt tot het missen van een Bontbek. Even later bij de recreatieplas vijf steltjes: twee Steenlopers, een Bontbek en twee kleintjes. Perfect verdeeld: een Kleine en een Temmincks. Helaas, geen Drietenen.

Half drie pas en nu al op weg naar de polder. Maar even afslaan naar Duinhof. Alhier twee potentiële ticks gemist: Bonte Vlieg en Vuurgoudhaan. Tja, een moment van onoplettendheid. Tijd voor cafeïne.

16⁰⁰ uur Bij de Veerpolder zien Hans en Ferdy een Temmincks staan. Verdorie, waar blijven de Pimmetjes nou??!! Zij blijken 100 meter verder naar het zelfde plasje te kijken. Door dit gebrek aan coördinatie kunnen we de Temmincks wel vergeten. De Kleine Plevier kost ook al veel tijd die we niet hebben. We liggen zo ver achter op het tijdschema dat we in goed overleg besluiten de geplande snackstop van 19.00 uur te laten vervallen en de honger met een stel Nutsen, Marsen e.d. te stillen.

In de Toerist aan de praat gehouden door opa uit de Zaanenlaan. Bedolven onder ansichten van Hansje Brinker en advertenties van de computerzaak van opa's schoonzoon kunnen we naar de Gruiters ontsnappen. Even steltjes kijken verzandt in koekjes eten in de zon en wachten op invallende vogels. Kleine Plevier en Bosruiter werken mee en dwarrelen neer tussen het aanwezige grut. Wat rondcirkelende Boomvalken en de komst van Bef veraangenamen het verblijf. Hij heeft nog een goede tip. 's Ochtends had hij drie zingende Wielewalen in het Westhoffbos. Even langsfietsen dus. Een fraai biotoop voor Wielewalen dat wel. Dan de Smient maar even ophalen bij het Plasje en onderweg een Zomertaling scoren. Bij het Plasje de tweede Zomertaling. Tijd voor een friture in Halfweg.

20⁰⁰ uur Big Days zijn toch wel een raar verschijnsel: welke gezonde vogelaar gaat anderhalf uur door de polder racen op zoek naar een Tafeleend? Wij wel en ons geduld wordt uiteindelijk beloond. We staan nu op 122 kunnen met Wintertaling, Patrijs, Kluut, Wulp, Ransuil, Velduil en Blauwborst (en andere minder voor de hand liggende soorten) het record nog breken. Daarnaast kennen we natuurlijk wel de bourgondische instelling van het andere team, maar we willen de overwinning wel echt zeker

stellen. In Ruigoord is Blauwborst snel gevonden, maar we zijn te laat voor het Baardmannetje. We wachten een kwartier op de Velduil en net als hij eindelijk langskomt, komt het andere team ook langs. Hun veldkennis is kennelijk niet groot genoeg om Velduil en eveneens aanwezige Ransuil in het schemerdonker op "silhouetjizz" uit elkaar te houden, maar wij noteren beide soorten. We hebben nog twee uur dus snel verder voor Patrijs en de rest. Nergens willen de Kwartels, Witgatjes en Patrijzen roepen, maar Hans weet nog een goede plek waar hij altijd Patrijs heeft; nu niet dus. Naar de Lange Bretten voor Kluut en misschien Roerdomp en Porseleinhoen. Het geluk heeft ons nu geheel verlaten en tien voor twaalf stoppen we om naar Lugosi's af te reizen.

Junkfood en tijd om de lijst serieus te tellen. Ruim tien soorten scheiden ons van het record, zodat we besluiten ons niet meer kwaad te maken. Naast enkele Ruigoordspecialiteiten willen we in ieder geval de Zanglijster nog doen. De Braak levert wat Kluten en rietzangers op, zonde van de tijd dus. Ruigoord vergast ons op Blauwborsten, Ransuilen, Patrijzen, een overvliegende Lepelaar en roepende Baardmannetjes. Echter geen Zanglijster. Op weg naar de Houtrakpolder verrassen we het andere team bij een poging om de verschillen tussen man en vrouw Ransuil toe te schrijven aan verschillen tussen Rans- & Velduil. We doen nog even een halfslachtige poging om Kwartels te horen en besluiten dan snel naar Lugosi's te gaan.

0⁰⁰ uur Tijdens de terugreis besluiten we dat ook wij eigenlijk te weinig veldkennis hebben om Veld- en Ransuil bij dergelijke slechte lichtomstandigheden uit elkaar te houden en de Velduil wordt derhalve afgevoerd zodat we eindigen op 124 soorten.

Het vierde Koninckje reeds en nog steeds geen tegenstanders. Zouden ze nog naar Vijfhuizen zijn gegaan voor de Steenuil? Ruim een uur zitten we al te wachten. We wachten tot half een en houden het dan voor gezien. Telling van onze lijst levert 123 soorten op en de constatering dat het record door een goed voorbereid team scherper gesteld kan worden. We zijn benieuwd of de anderen daarin zijn geslaagd.

Half een komt team 1 eindelijk afgepeigerd binnen en wordt de eindstand duidelijk: 124 tegen 123. Voor team 2 zonde dat ze net verloren hebben en dat ze niet net iets fanatieker geweest zijn, voor team 1 gemengde gevoelens: wel gewonnen, maar dat team 2 met relatief zo weinig inspanning en voorbereiding toch zo hoog gekomen is

Al met al was het voor allen weer een schitterende dag en wil iedereen wel weer een keer meedoen, mede omdat duidelijk geworden is dat het record (128) toch wel te breken is.